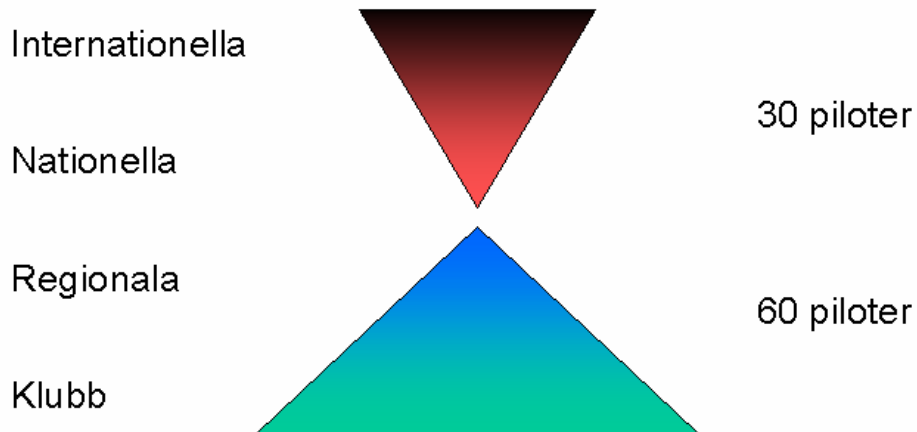
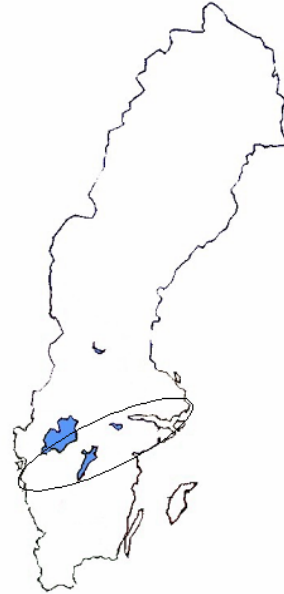

Bakgrund

Under de senaste 10-15 åren har segelverksamheten som bedrivits på nationell nivå, allt mer koncentrerats till ett område från Västergötland via Nerike upptill Stockholmsområdet. Näst intill alla mästerskapstävlingar, ting och meetings med en nationell målgrupp har arrangerats inom denna ellips. Konsekvensen av detta har blivit ett väldigt tävlingsinriktat område, med tävlingspiloter på en hög nationell och internationell nivå. Samtidigt har intresset för dessa arrangemang avtagit ju längre bort från området man har befunnit sig.

Vidare har tävlingar på en enklare nivåer inte bedrivits in en tillräckligt stor omfattning, för att nya piloter skall kunna utvecklas från nybörjare/söndagsflygare till etablerad pilot på nationell nivå. Steget har helt enkelt varit för stort. Kontakten mellan denna "elitgrupp" och breddverksamheten har på många ställen tappat kontakten och ingen eller liten återväxt sker från bredden till FAI klasserna.

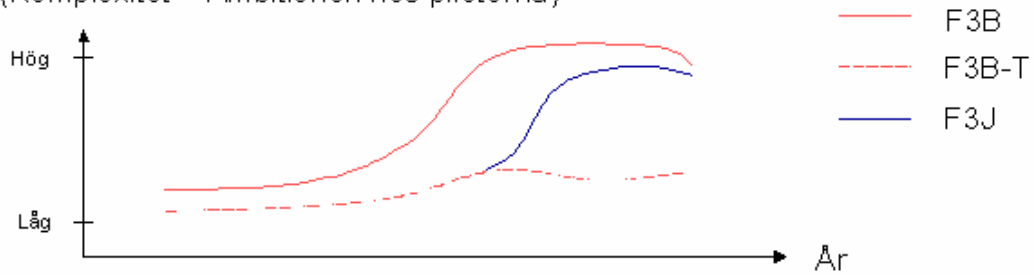

Anmärkningsvärt är också att för 15 års sedan kunde man räkna med segelverksamhet, på nationell och regional nivå, i ett mer än ett 50-tal klubbar, relativt sprida över landet, medan det i dessa dagar knappast kan vara mer ett 15-tal aktiva klubbar på denna nivå – alla inom ellipsen.

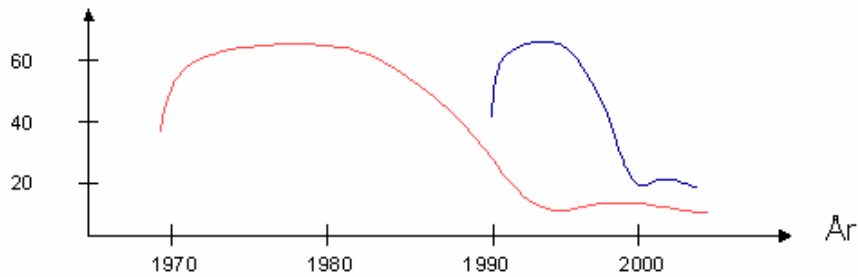
Utveckling inom klasserna

Inom FAI-klasserna har vi kunnat följa ett likadant mönster för båda VM-klasserna. Ett högt deltagande när klasserna är nya och kraven på materialet små och en avtappning av piloter allt eftersom nivå ökar på arrangemangen. Nivå sammanfattar komplexiteten i reglerna och flygningen, ambitionen hos piloterna. Ambitionen driver sedan utvecklingen av taktiken och materialutvecklingen.

Nivå (Komplexitet + Ambitionen hos piloterna)

Antal Startande

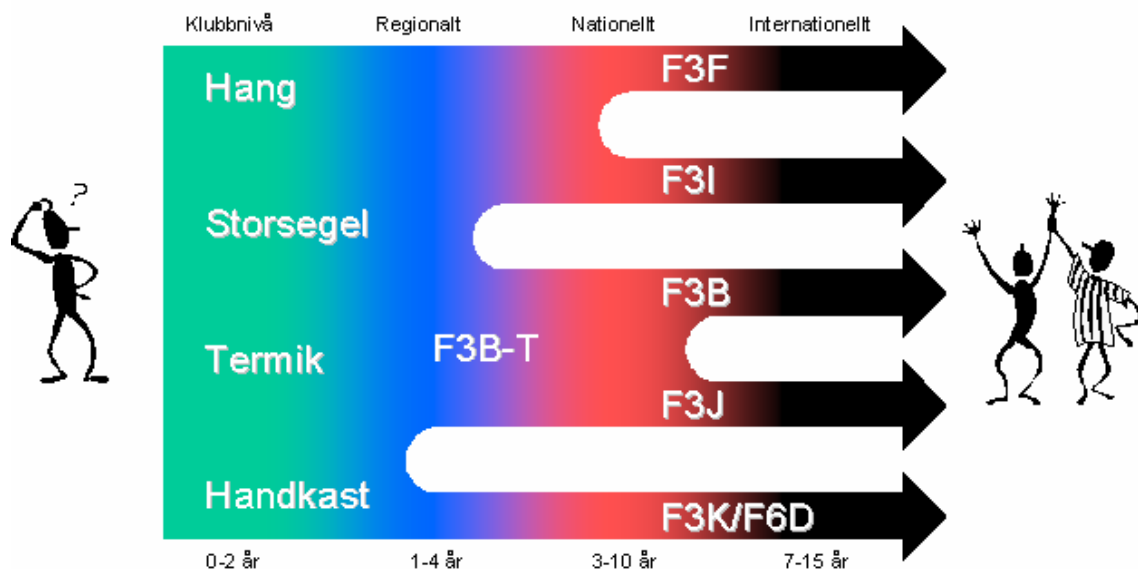

Intressant är att utvecklingen ser ungefär likadan utför F3B och F3J, som har VM-status, fast utvecklingen gått än fortare för F3J. F3B-T, som inte har VM-status, har klarat sig bättre nivåmässigt. Klassen i sig är lite enklare samt att, efter att F3J tog över SM-statusen 1990, har utvecklingen avstannat.

Segelverksamhet inom AU

Inom AU:s verksamhetsområde har vi haft en tendens att suboptimera, med fokus på F3B och F3J på nationell nivå. I övrigt har man förlitat sig på att all annan verksamhet sköter sig självt och att nya piloter automatiskt kommer till FAI-klasserna.

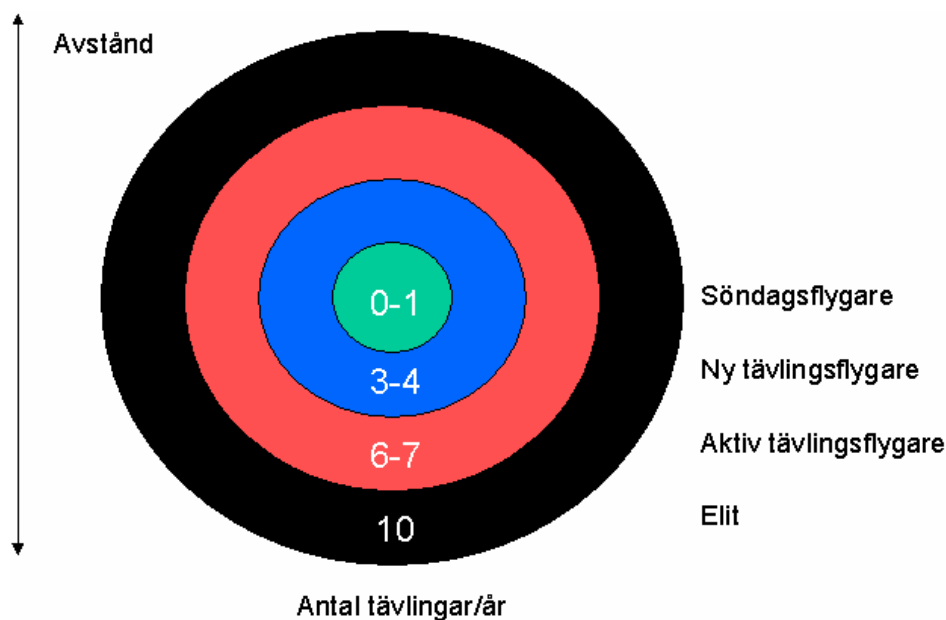
Vi har valt att beskriva det vi anser är AU:s verksamhetsområde enligt följande skiss:

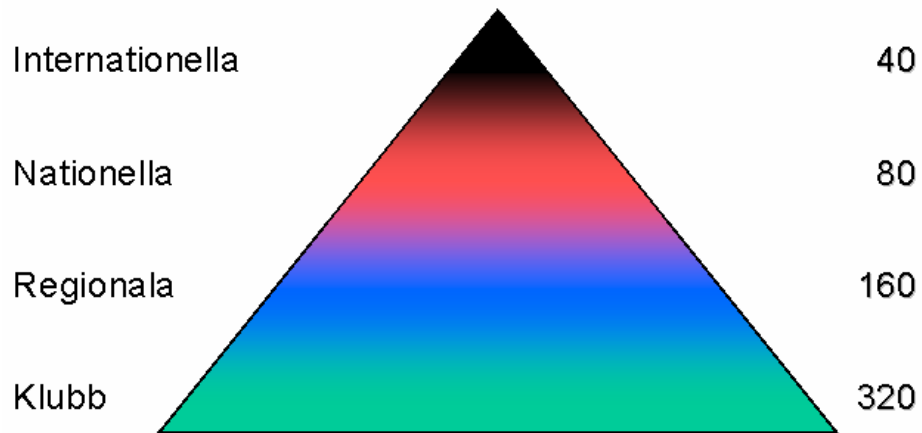
Inom detta verksamhetsområde har vi identifierat 10 intresseområden. Dessa omfattar allt från allmänt segelflyg utan tävlingsinriktning (Hang, Storsegel, Termik och Handkast) till FAI-klasserna på nationellnivå. Färgerna beskriver nivåerna på vilken verksamheten bedrivs. Åren i nederkant är en uppskattning på en hållbar utvecklingstid från ny segelflygare, där kunnande, material och ekonomi är i balans.

Att notera är att en stor majoritet av de som idag tävlar på nationell och internationell nivå har hållit på segelflyg 10-20 år och vi anser att det är ungefär den tid det tar att slå igenom internationellt. Det är därmed viktigt att det hela tiden finns piloter i röret, enligt utvecklingsprocessen som beskrevs ovan, för annars kommer landslagen och de internationella prestationerna variera mycket under de kommande åren. Under vissa perioder kommer det helt saknas landslag i vissa klasser eller så håller de inte den klass som vi varit vana med tidigare. Detta kommer vara ett resultat av hur situationen ser ut just nu om vi inte gör någon förändring.

En ytterliggare aspekt är avståndet eller den uppoffring man kan tänka sig att göra för sitt tävlande. Vi tror att söndagsflygaren kan tänka sig att delta på någon enstaka tävling om den är på hemmafältet eller inom max 4-5 mils avstånd. Elitpiloten kan däremot åka land och rike runt för att möta alla de bästa i Sverige. Samtidigt försöker han delta på runt 10 tävlingar per säsong.

För att möta behovet av en kontinuerlig återväxt till FAI-klasserna behöver vi en verksamhet som vi tror är fördelad på följande vis:

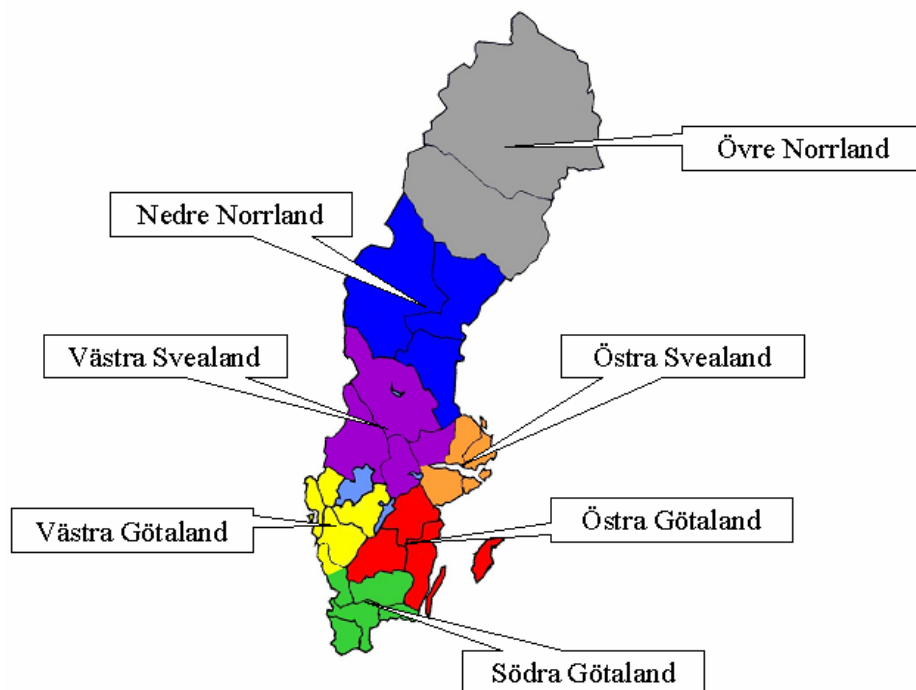
Eftersom piloterna tenderar att bli mer aktiva och öka området inom vilket de vill tävla när ambitionerna ökar, ser vi att verksamheten bör vara fördelad som pyramiden ovan. Detta för att dels kunna täcka hela Sveriges yta och dels för att kunna skapa återväxt till våra landslag. Få en stabil grund att stå på helt enkelt. Jämför gärna med hur vi anser hur nuläget ser ut ovan.

Hur går vi till väga?

- Ökad geografisk spridning. Engagera fler klubbar. (regioner)
- Ta tillvara på alla verksamheter inom RC-segelflyg. (processen)
- Etablera verksamhet på regional nivå. (komplexiteten)

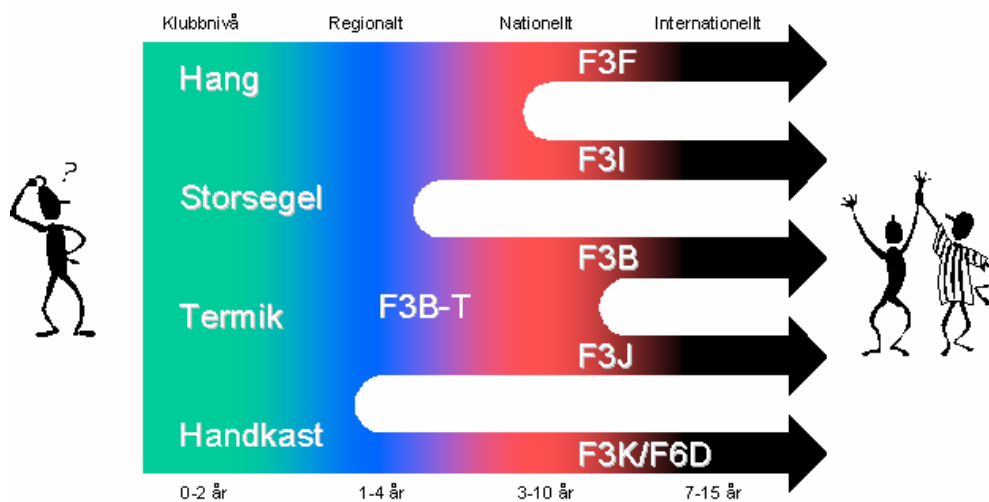
Ökad geografisk spridning

Som tidigare konstaterats, har framför allt antalet klubbar som har aktiva tävlingsflygare minskat. Genom att sträva efter utbyte och bjuda in klubbarna inom 5-10 milsradi kommer nya klubbar och piloter i kontakt med segelflyget. Genom att jobba i regioner kan vi, från AU:s och SMFF:s sida, bättre tillse att allas intressen tas till vara, var man än bor i Sverige. Regionsindelningen nedan är ett förslag som kommer att behandlas under förbundsmötet 2005.

Ta tillvara på alla verksamheter inom RC-segelflyg

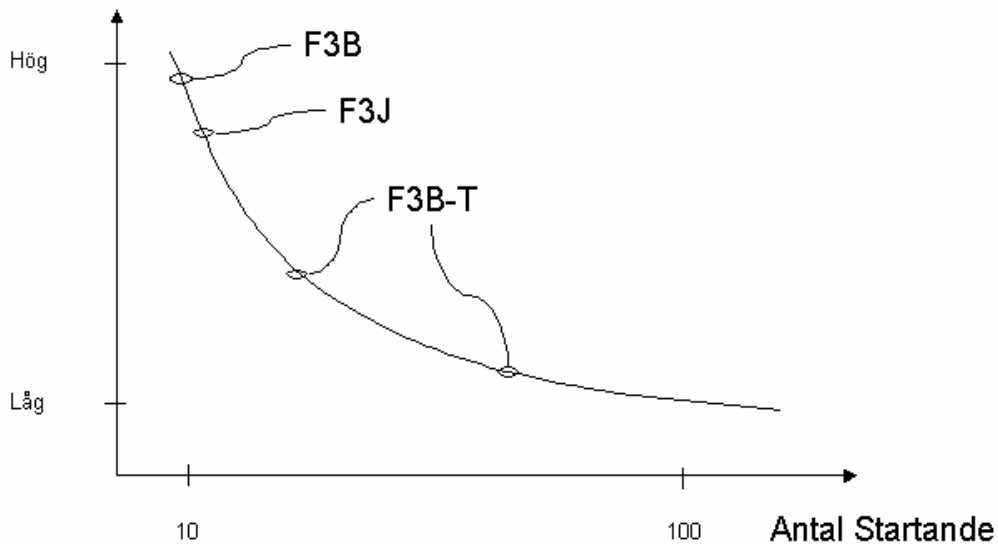
Varje intresseområde är självt ansvarigt för att organisera och marknadsföra sig inom segelverksamheten. Tänk på att låta piloterna själva styra vartåt de vill utveckla sitt (segel)-flyg. Vi tjänar lite på övertalning i det långa loppet. Hellre locka än pocka.

Etablera verksamhet på regional nivå

För att göra det möjligt att utvecklas, i lugn och ro från segelflygare på klubbnivå till nationellnivå, anser vi att det måste finnas några utvecklingssteg på vägen. Det man vinner med att ha regional verksamhet är framför allt tre saker. Det första är att nivån på tävlingarna blir något lägre på dessa tävlingar, vilket gör klivet från klubbnivån mindre. Det andra är att avstånden blir mindre vilket ger mer flygning för pengarna. Det sista är att med regionalverksamhet blir $1+1=3$ dvs. om vi har en nationell tävling i F3B-T, någonstans mitt i Sverige, kan vi idag räkna med 20-40 tävlande. Om vi istället har en regionaltävling i varje region samma dag når vi kanske 15-25 tävlande i varje region. Resultatet skulle i det fallet bli att ungefär dubbelt så många kommer ut och flyger den dagen.

Nivå (Komplexitet + Ambition hos piloterna)

Avslutning

”Vi skall vara ett rikstänkande utskott som värnar om bredden vilket, tillsammans med spetskunskap, ger oss världens bästa landslag inom RC-segelflyg - år efter år.”